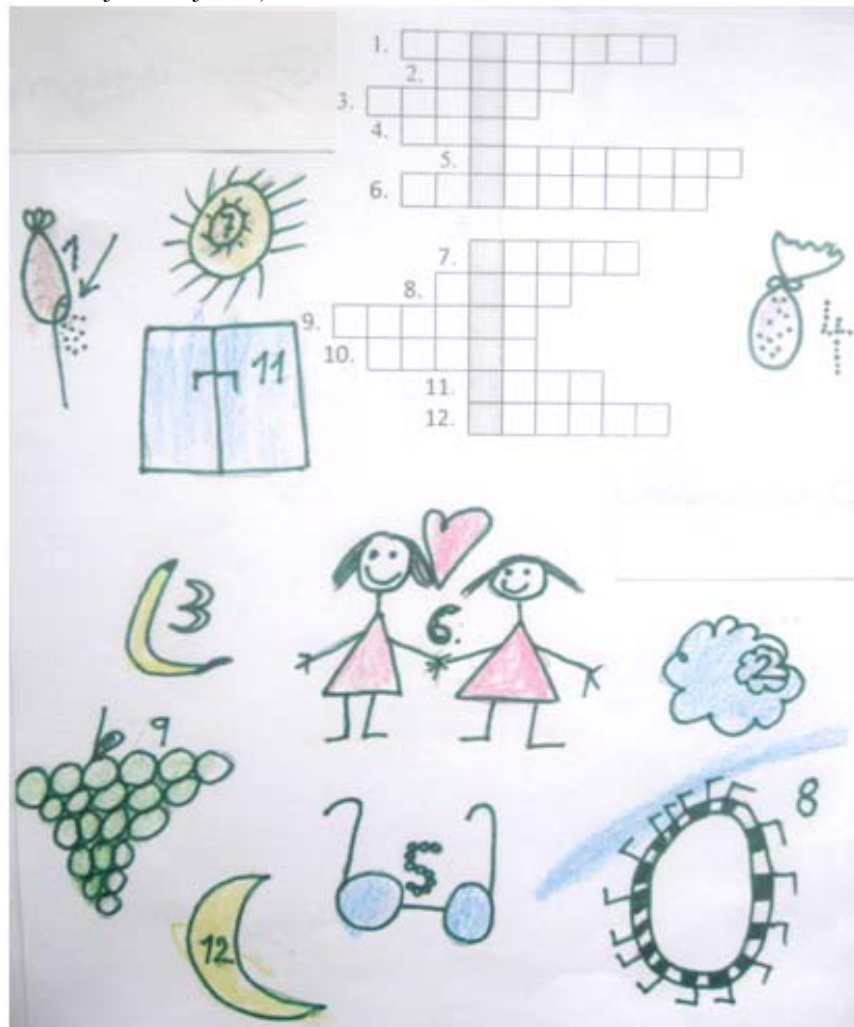

Keď sme boli v škole v prírode, putovali sme za
(dokončenie nájdeš v tajničke).

Ellie z ☁

Novinky od Filipa

Školský časopis detí zo Školy u Filipa

Škola, v ktorej sa deti učia rady a preto sú múdre, dobré, aktívne a šťastné.

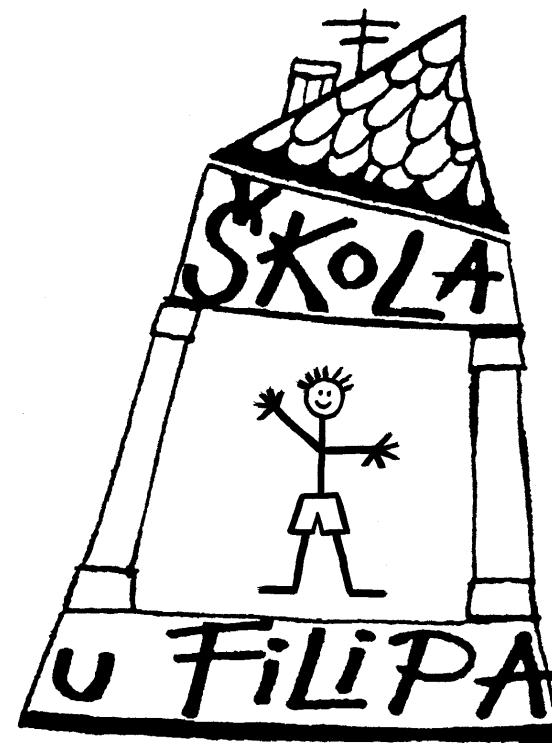
šéfredaktor – Mgr. Zuzana Chlupková

adresa: Súkromná ZŠ, Škola u Filipa, J. Bakossa 5, 974 01 Banská Bystrica

web: www.skolaufilipa.sk (tu sa o nás dozviete viac ☺)

Novinky od Filipa

Jesenné vydanie – 2009/2010

Už tu jeseň je,
listy sú už farebné.
Gaštany padajú,
deti ich zbierajú.
No a čo iné?
Šarkany si púšťajú.

Severanka zo ♡

Tak konečne sa pred niekoľkými dňami začal ten dlho očakávaný školský rok. Po niekoľkých dňoch oddychu sme sa teda vrátili do našej školy. Ešte pred začiatkom, sme si však spoločne vymaľovali „nové“ priestory školy, najmä preto, aby sme mohli medzi nami privítať našich nových kamarátov, prvákov – mravčekov, ktorých nájdete v lúke. Naši štvrtáci z oblohy s nimi urobiť krátky rozhovor.

Vaneska: S kým si v lavici?

Tamarka: Ja sedím s Christíanom, lebo spolu chodíme na kone.

Vaneska: Chutí ti v jedálni?

Tamarka: Mama varí lepšie.

Ellie: Ktorú, ktorého kamaráta máš rada? Prečo?

Terezka: Samka, lebo je podľa mňa najlepší.

Marek: Čo sa vonku hrávate?

Lucka: Naháňačku, lebo sa s nikým doma nehrám.
Maťko: Hráme sa s pieskom.

O 12 (chleboch) mesiačkoch

Bola jedna matka a mala dve dievky: jednu vlastnú a druhú pastorkyňu. Svoju veľmi rada mala, ale na pastorkyňu ani hľadiť nemohla, a to iba preto, že Maruška bola krajšia ako jej Holena. Maruška ale nevedela o svojej kráse, myslela si, že je azda macoche v dačom nie po vóli. Nuž kým sa Holena iba fintila, ona v dome všetko riadila, varila, prala, šila, priadla, tkala, trávu nosila, kravy dojila, všetku robotu robila, a iba čo ju macocha za to každý deň kliala a hrešila. Nič neplatilo, že trpela; bolo s ňou zo dňa na deň horšie. Jedného dňa, a bolo to hneď po Novom roku, v treskúcej zime, zachcelo sa Holene a macoche fialky voňať. A vravia: „Chod', Maruša, do hory, nazbieraj nám voňačku z fialiek; chceme ju mať za pásom, lebo zažiadalo sa nám fialôčky voňať.“

Čo mala chuderka robiť? Nuž zobrala si vlnenú šatku a pobrala sa kam ju nohy viedli. Išla, išla až prišla na Saharu. V diaľke uvidela palmu. Vybrala sa k nej. Kým sa ta dostala, slnko už zapadlo. Pod palmou ležalo 12 pecňov chleba. Zrazu zadul silný vietor, strom sa naklonil a na jeden z chlebov sa zosypalo 12 hviezdičiek. Len čo sa ho dotkli, premenil sa na fialky. Maruška pekne poďakovala a šla domov.

Divila sa macocha aj Holena, keď videli milú pastorkyňu s fialkami. Vzali jej fialky a vyhnali ju na jahody. Nuž len si zobrala vlnenú šatku a vybrala sa na jahody. Išla tým smerom, kde predtým našla Saharu a aj ju našla. Znovu uvidela tú palmu a tak z posledných síl prišla k nej. Bol práve západ slnka a pod palmou ležalo 11 chlebov. To ja som jeden minula, pomyslela si Maruška. Zadul silný vietor, strom sa naklonil a na chlieb sa zosypalo 12 hviezdičiek. Len čo sa ho dotkli, premenil sa na jahody. Poďakovala sa a rozbehla domov.

Holena s macochou boli prekvapené, keď videli Marušku prichádzať s jahodami. A tak ju vyhnali po jablká. Podobne sa vodilo Maruške po tretí raz, ale pod palmou ostalo už iba 9 chlebov. Keď to Holena s macochou uvideli, vyhnali Marušku z domu.

Maruška odišla pod palmu a tam si išla oči vyplakať. V tom sa jeden chlieb premenil na švárneho mládenca, druhý na zámok, tretí na strážu, štvrtý na pestúňku, piaty na kravu, šiesty na kozu a siedmy na ovcu. Čoskoro bola svadba. Na veži bol zvonec a zazvonil koniec.

Bublínka zo

Neboj sa

Kdesi, kedysi mal jeden kupec jediného syna, ktorý sa nebál ničoho na svete. Keď druhým ľudom už pri rozprávke vlasy dupkom vstávali, on keď o tom počul, hneď to vyhľadal. Jemu bolo všetko jedno, či na poludnie, či na polnoc pochodiť všetky pusté zámky, kostoly, cintoríny, križné cesty a kde len ľudia povrávali, že voľačo sa ukazuje, alebo tak a tak strašne máta. Všetko chcel hneď vidieť a preto sa rozhodol sveta skúsiť.

Ako tak išiel do sveta, stretáva ľudí, ktorí mu hovorili, že pri obci Podhradie sa ozývajú strašidelné zvuky a preto sa tam boja vojsť. Podľa tých zvukov sa ten les volá Jačivý.

Tak sa Nebojsa vydal do toho lesa a cestou stretol tri sušienky, ktoré mu hovorili: „Nás si odlož na horšie časy“. Nebojsa si vložil sušienky do batôžka a celkom sa potešil. Išiel ďalej a zrazu sa pred ním zjavila starenka, ktorá mala na chrbte drevo. On jej ho pomohol odniesť domov a zato dostal prútik. Išiel ďalej, keď sa zrazu pred ním objavila dievčina, ktorá sa prevrátila dolu hlavou a bol tam čert. Bojoval sa ním a naraz sa z batoha ozvali tri sušienky: „Zjedz nás!“ A Nebojsa zjedol sušienky a vtom zistil, na čo mu je prútik. Švihol dvakrát prútikom hore a dolu a tak premohol čerta. Na tom prútku bol zvonec a rozprávky bol koniec.

Edison zo

„Ja ťa mám rada ako zlato“. „Dobre, ďalšia.“ „Ja ťa mám rada, ako peniaze.“ „A ty?“ „Ja ťa mám rada ako vodu. Áno otče.“ „Zmizni, nech ťa už moje oči nevidia!“ Tak išla a išla až narazila na hostinec. Už jej škvákalo v brušku. Tak sa pobrala dnu. Mala zo desať grošov, povedala si, že jej to vyjde. Tak sa tam najedla, že hneď zaspala. Čašník si myslel, že je prešibaná, zobral šparatko a šups šparatkom do nej. A v tom sa Maruška zobudila a povedala: „Čo to robíš?!“ A od zlosti praskla. Bum! *Lili z 🌻*

O medovníkovom domčeku

Kde bolo, tam bolo, boli raz dve deti. Boli to braček a sestrička. Braček sa volal Janko, sestrička Marienka. Mali sa veľmi radi a vždy chodili spolu. Bývali na kraji hory u dobrej mamky.

Raz Janičko povie dobrej mamke. „Mamička, mamička, pusťte nás na jahody!“ „Ale nie, synček!“ odpovie mamka. „Hora je veľiká. Zašli by ste hlbšie, zatárate sa mi. Akože vás v takej hore nájdem?“ „Nebojte sa, mamka!“ vraví Janko. „Budeme sa len krajička držať!“ Nedali deti pokoja. Na veľa prosenia ich mamka pustila. Vzali krčiažtek a šli.

Zrazu uvideli veľkú lúku plnú jahôd. Šup sa do toho. A za chvíľu mali plný krčiažtek. A zistili, že sa stratili. Našiel ich starý ježibábel a ježibaba. Boli dobrí a zobrali ich do svojej chalúčky. A naučili ich všetky kúzla. Odprevadili ich domov. A deti doma povedali: „Už ničoho nikdy nebudeme mať málo!“ *Bato z 🌻*

O medovníkovom domčeku

Kde bolo, tam bolo, boli raz dve deti. Boli to braček a sestrička. Braček sa volal Janko, sestrička Marienka. Mali sa veľmi radi a vždy chodili spolu. Bývali na kraji hora z dobrej mamka.

Raz Janičko povie dobrej mamke. „Mamička - mamička, pusťte nás na jahody!“ „Ale nie synček!“ odpovie mamka. „Hora je veľiká. Zašli by ste hlbšie, zatárate sa mi. Akože vás v takej hore nájdem?“ „Nebojte sa, mamka!“ vraví Janko. „Budeme sa len na krajičku držať!“ Nedali deti pokoja. Na veľa prosenia ich mamka pustila. Vzali krčiažtek a šli.

Keď prišli do lesa, videli tam veľa čučoriedok. Tak ich zbierali až sa stratili. Zrazu uvideli domček. Prišli k nemu a uvideli ježibabu. „My sa ťa nebojím ježibaba“, povedali jej deti. „Veď sa ma báť ani nemusíte“, povedala ježibaba. „Čo to máte v tom košíku?“ Opýtala sa. „Čučoriedky“, povedali. „Za to, že sa ma nebojíte, upečiem vám koláč.“ Ježibaba im urobila koláč a odvieďla ich k druhej ježibabe.

Ani tej sa nebáli. „Ahojte!“, povedala ježibaba. U tejto ježibaby si deti opiekli slaninu, zjedli chipsy, pizzu a potom nasadli do autobusu, ktorý ich odviezol domov.

A odvtedy chodili k ježibabám vždy. Ježibaby mali na dverách zvonec a rozprávky je koniec.

Sírius zo ♡

Nášmu slniečku želáme...

... aby tvoj prvý rok v škole bol veselý a pokojný, pretože ťa čaká veľa zmien a veľa dobrých kamarátov, bez ktorých je život smutný...

...aby si do školy chodil rád a aby bola tvoja trieda najlepším mraveniskom a najlepšou lúkou...

...aby si sa s radosťou učil...

...veľa chuti prijímať nové veci a informácie. A sústreď sa a dávaj pozor! ☺

...prajem ti, aby sa ti v škole páčilo, aby si si obľúbila pani učiteľky a spolužiakov a aby oni mali radi teba. Nauč sa pekne čítať, počítať, ale nauč sa byť aj dobrým malým človečikom. Želáme ti, aby si sa každúcky jeden deň tešila na svoju školu...

...nech sa ti darí...

...objavil samé novoty, bol stále veľmi zdravý, veľmi šťastný a tešil sa každé ráno na školu, spolužiakov, Janku a Mírku...

...naučila sa všetko, čo správny prvák má vedieť a možno aj niečo navyše...

...nech ťa tešia všetky nové skúsenosti, vedomosti a zážitky, ktoré ti venujú tvoje milé pani učiteľky a nech tu nájdeš veľmi dobrých spolužiakov, s ktorými budete krásne kvitnúť vo vašej lúke.

... a aby si tu bol šťastný.

... aby sa všetkým malým mravčekom darilo.

...nech sa tvoj prvý školský rok stane nezabudnuteľný...

Prajeme ti, aby si mal otvorené srdiečko aj hlavičku, aby si sa rýchlo rozhodoval...

Veríme, že tvoja bystrá hlavička ľahko zvládne všetky novoty a zo srdca ti prajeme, aby ti tvoja rúčka čím skôr dovolila maľovať písmenká...

Prajú - mama, maminka, mominka, ocko, tatko, tato, tatík, tvoji rodičia, babi, dedo.

Po troch dňoch v našej vynovenej škole sme sa všetci už netrpezlivo tešili na školu v prírode, tentokrát v najvyššom horskom hoteli na Smrekovici. Za päť dní sme toho zažili neskutočne veľa. Zážitky ako aj to ako sa nám tam páčilo si určite prečítajte – bolo tam fantasticky!

Ako bolo s Nebojsom

Bolo to super. Museli sme si vyčkať rad a potom sme išli. Išla som s Kvetkou popri lampášoch. Boli sme napäté.

Zistili sme, že sa nemusíme ničoho báť, lebo to boli iba strašidlá. Po ceste sme si rozprávali aké sme zvedavé a tešili sme sa, že čo to bude. Mysleli sme si, že nás niekto vystraší. Ale vôbec to tak nebolo. Prišli sme do malého osvetleného domu. Tam sme dali na ohorený papier odtlačok prsta. Medzi tým nám podpísali denníky.

A potom sme išli naspäť.

Venuša z

O tom ako sme išli s vajcom na vandrovku

Pri hoteli sme s dali do tímov a vylosovali sme si číslo, koľký pôjdeme. Mi sme boli piaty. Každý dostal desiatu a vyrazili. Prvá súťaž sa volala Vintalko. Bola tam Nika. Hádzali sme Budzogañom. Ďalej sme boli u zlatovlásky Katky. Zapletali sme jej vlasy. Išli sme po svetlo tmavých stužkách.

Ellie z

Prečo sa mi páčila škola v prírode?

... Raz nám išla Paťa popriať dobrú noc. Vypadla nám električka a stále nám nešla voda, tak sme sa museli ráno umývať v studenej. Varili nám dobrú stravu ako napríklad: RYS naopak, alebo polievku od Červenej Čiapky...

Adam z

Školoprírodácke naj... zo

Čo sa nám páčilo:

- ❖ umývanie vo válove
- ❖ chodenie na lyžiach s vajcom na vandrovke
 - ❖ zdochnutie elektriny
- ❖ strašidelná noc, v ktorej sme otestovali lapače
 - ❖ pekný výhľad z kopca
 - ❖ ako sme robili skúšku strachu
 - ❖ ako Paťa s Boňou ovce zaháňali

Trojruža

Istý bohatý kupec chystal so po tovar do ďalekých krajín – až tam za more. „Deti moje drahé, čo vám každej doniesť mám. Vravte, vyberte si každá pre seba!“ hovoril svojim trom dcéram, keď už bol hotový na cestu.

Dve staršie hned' vedeli, čo si majú vybrať a kázali si doniesť: tá drahé šaty, tá zlaté prstene, ale také, akým vy tu doma páru nebolo. Iba najmladšia, vždy tichá a krotká ovečka, tá aj teraz mlčala. „Nuž, čože tebe, čo? Vedže už len i ty povedz!“ opakoval otec.

„Ach, otecko môj drahý,“ rečie najmladšia „najvďačnejšia budem, keď sa mi zdravý domov vrátite.“ Ale otec nechcel ani odísť, kým by nepovedala, čo jej predsa doniesť má. „Nuž, keď už tak byť musí,“ riekla nakoniec, „nechže teda len bude. Ak tam niekde uvidíte tri ruže z jednej stopky vyrastať, tie mi doneste! To mi bude najmilšie.“

„Dobre“, povedal otec a išiel. Keď sa preplavil do ďalekých krajín, tak svojim dvom dcéram kúpil na jarmoku čo si žiadali. Potom hľadal tri ruže na jednej stopke. Išiel ďalej, až prišiel do tmavého lesa. Keď odtiaľ vyšiel, zastavil sa a uprostred lúky zbadal ruže. Boli presne tri na jednej stopke. Bežal a odtrhol ju.

Potom sa vrátil a doma svojim dvom dcéram dal veci, ktoré chceli. Najmladšej dal tri ruže na jednej stopke. Dievčina ružu zasadila a dobre sa o ňu starala. Keď bola ruža veľká a pekná, tak jej dala meno Ruženka. Jedného dňa spozorovala na ruži štvrtý puk a každý deň z neho počula akýsi hlas. Nakoniec sa nezdržala a odtrhla ho.

Hned' ako to urobila, vyskočil odtiaľ pekný princ. Na prvý pohľad sa do seba zaľúbili. Dievčina bežala k otcovi a povedala, že princa chce za muža, ale princ povedal, že ho musí vyslobodiť. Dievčina povedala: „Povedz mi, čo mám urobiť a ja to splním.“ A princ jej povedal, že musí byť celý rok ticho.

Princezná bola teda celý rok doma, alebo na opustených miestach a raz skoro nevydržala a povedala slovo. Stalo sa to v jednom lese, na opustenom mieste, kde ju uvidel horár, ktorému sa páčila. Začal sa jej vypytovať, odkiaľ je a ako sa volá. Dievčina mu naznačila, že nemôže rozprávať a rýchlo utekala preč, aby vydržala a neprehovorila ani slovo. Poslednú noc sa jej prihovárali akýsi ujovia, len aby prehovorila, ale ona nevyriekla ani slovo. Tým princa vyslobodila.

O niekoľko rokov mali 12 detí. Šesť synov a šesť dcér.

Plamienok zo

Sol' nad zlato

Jeden kráľ mal tri dcéry, ktoré si chránil ako oči v hlave. Keď mu už údy slabli a hlava sniežikom bledla, často mu prichádzalo na um, ktorá by z jeho troch dcér po jeho smrti kráľovnou byť mala. Ťažko mu bolo voliť medzi nimi, lebo všetky boli driečne a všetky rovnako rád mal.

Konečne mu prišlo na rozum, aby tú ustanovil za kráľovnú, ktorá by ho najradšej mala. Zavolať svoje dievky pred seba a takto im vravel: „Dcéry moje, starý som a neznám, či dlho ešte budem s vami. Chcem rozhodnúť, ktorá z vás po mojej smrti kráľovnou bude. Skôr by som ale rád vedieť, ako ma ktorá ľúbite.“

Vlča a srnka

Bolo raz jedno srnčatko. O 3 000 kilometrov ďalej žilo jedno vlča. Srnčatko s rodinou bývali v húštine príhlavy. Aj vlčatko bývalo v príhlave so svojou rodinou. Raz sa k srnčatku zatúlalo kľbko vlny. Keď ho našlo, začulo veľký kriek. Ten kriek vydávala babka, ktorá mala kľč v boľavých kľboch. Ako sa tak srnčatko ponáhľalo domov, pichlo si do prsta trň. Po líčku mu skľzla slza. Blcha sa na tom náramne rehotala. Keď to počulo vlčatko, spustilo sa kľzачkou k srnčatku. Vtedy tam prišiel aj vlk s tlčikom a srna. Tá doniesla vlnu so zmrzlínou. Malému srnčatku zapľietla vrkoč. Vlč jej vybral trň a dal na prst náprstok. Vtedy tam prišiel jeleň s jablčkom a vlčica s hľbou štrku. Všetko to poukľadali a vtedy zasvietilo slnko. Vtom okamihu sa vlča a srnka premenili na princa a princeznú

Bubli a Hviezda zo ♡

Hľba rozprávok a vlča

Kde nič nebolo tam to bolo. Jedného dňa sa tam prechádzala Hľba rozprávok. Ak by ste nevedeli ako vyzerá Hľba rozprávok, tak vyzerá takto. Rozprávkové knihy na kope s ústami a očami. Nemá nohy, iba sa tak vznáša a kaďe chodí, rozpráva rozprávky. Kaďe prejde tam je radosť a smiech. Ručkami hladká deti po hlave a volá ich, aby si vypočuli rozprávku. Bolo tam malé vlča. Jemu sa rozprávky veľmi páčili, ale všetci sa ho báli. Hľba ho prijala k sebe do rozprávky. Prešla okolo dvoch domov, z ktorých vyšli dvaja ľudia. Chlapec a dievča. Narazili do stĺpu a Hľba ich vtedy rozveselila. To vlča, čo prijala k sebe do rozprávky malo vo svojej rozprávke zvonec a rozprávky bol koniec.

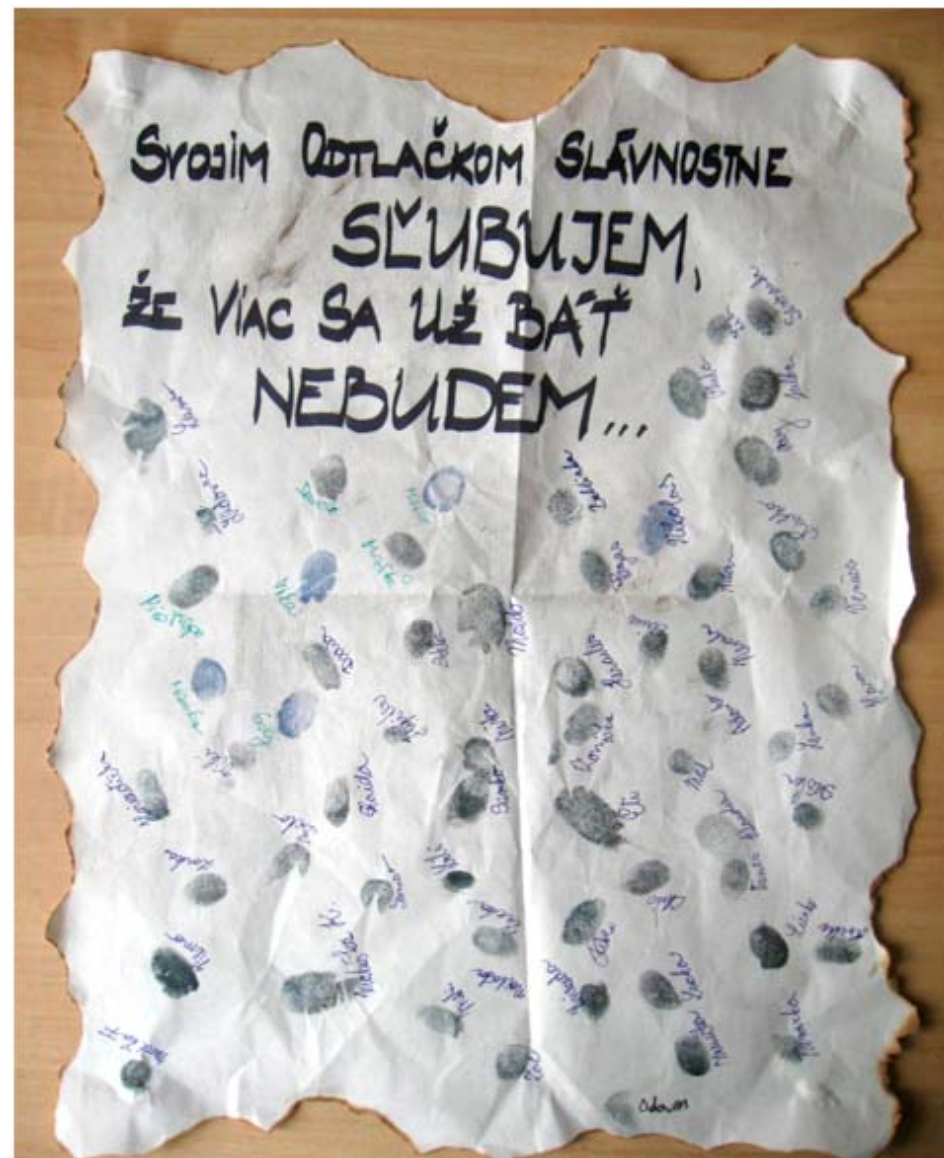
David a Edison zo ♡

Uvrčaná vřtačka

Kde bolo tam bolo, žila raz jedna vřtačka, ktorá bola červená ako také jablčko. Všetkých v paneláku iba znervózňovala. Ujo Lojzo si išiel radšej štrngal s ujom, babička išla plniť koláč plnkou. Deti išli na kľzisko a kľzачku. Ale vřtačka ich znervózňovala stále. Celý panelák sa rozhodol s vřtačkou vyjednávať. Vřtačka im povedala, že ak jej prinesú dva koše mrkvy, nebude už vřtať. Ľudia súhlasili a vybrali sa na svoje poľa a priniesli dva koše ako im vřtačka kázala.

Vřtačka mrkvu prijala a povedala: „Slávnostne sľubujem, že už vřtať nebudem.“ Vřtačka prestala vřtať a za to dostala veľký žltý zvonec a rozprávky bol koniec.

Zornička a Severanka zo ♡

Ako kobyľka pomáhala bylinkárke

Jedného dňa kobyľka Bylinka vyšla pred dom a uvidela babku Bylinkárku. Bola to jej dobrá kamarátka. Ako malá s ňou behala po záhrade.

Vybírala sa za ňou a spýtala sa jej kam ide. Babka jej povedala, že bizóna Šimona opustila jeho bývalá manželka Betka. Vraj plakal tak hrozne, až ochorel. „Aha, tam je jeho bývalé obydlie“, zvolala kobyľka. „Áno, ale jeho nové obydlie je tam na vrchu tejto hory“, povedala babka Bylinkárka. „Odteraz tam bude bývať až na veky“, dodala.

Vyšli na vrch hory a zbadali uplakaného bizóna. Babka zavolať Kobyľku do kuchyne, aby jej pomohla uvariť bylinkový čaj. Bizón čaj vypil a odvtedy mu už bolo lepšie.

Ellie z

Ako sa Bylinka učila násobilku

Kobyľka Bylinka sa 1. septembra prihlásila do 3. Základnej školy. S ďalšími spolužiakmi sa učili násobilku.

Jeden bitkár Bystrík si zobral do školy bič a bil s ním na celú chodbu, až sa všetci báli. Byvol sa však nebál. Prišiel k nemu a povedal mu: „Nestraš nás a choď sadiť a polievať byľ!“ A Bystrík ho poslúchol. Byvola mali nielen v škole ale aj v triede všetci radi. Všetkých spolužiakov učil násobilku. A hádajte, komu to išlo najlepšie? No predsa Bylinkou.

Keď skončilo vyučovanie, išli sa pozrieť na bylinku, čo vyrástla na školskom dvore. Bylinka kúpila do školy bidlo pre kanárika a na bidlo dala zvonec. A ten zvonec nám odzvonil tejto rozprávky koniec.

Adam z

Ako sa bylinka vozila s býkom na bicykli

V jeden krásny deň sa kobyľka Bylinka rozhodla, že z jej mobilu zavolať býkovi. Dohodli sa, že pôjdu z Bytče až do Bystrice a to na bicykloch.

Na ceste za býkom, stretla Bylinka dobytok. Zľakla sa ho a tak ušla. Cestou ju pochytil hlad a tak išla do Billy. Tam si kúpila vodu a 10 rožkov. Keď išla platiť, uvidela smiešnu bytosť – človeka. Teraz sa už začala ponáhľať k býkovi. Býk ju už čakal. Nasadli na bicykle a pobrali sa do Bystrice. Nezabudli ani na mapu. Cestou zažili množstvo príbehov a keď prišli do Bystrice na veži kostola bol zvonec a rozprávky je koniec.

Nika z

Lienkina narodeninová komunita v oblohe

Lienkina super oslava – dňa 8.10.2009 sme mali narodeninovú komunitu. Tentokrát patrila Lienke. Dostala takýto super darček. Mohla sa ísť pozrieť na vyučovanie iných detí. Už sa teším na moju komunitu. Pozor! Darček dostanú len tí, čo si to zaslúžia.

Hanka

Správa z divadla

Dňa 23.9. 2009 k nám do Školy u Filipa, prišlo divadlo, ktoré sa volalo: Bez opony. Boli to dvaja herci a prišli k nám až z Prešova. Bola to rozprávka o zlatej rybke, ktorá bola spravodlivá. Mne sa to páčilo, lebo som získala ponaučenie, že nemám byť chamtivá.

Ellie z ☺

Kamarátom zo ♥ sa najviac páčilo, keď rybár hovoril inými jazykmi a namiesto slova Amerika napísal kikiriki. Naučili sme sa rybacinu, ktorú nám opísali *Hviezdička a Hviezda* presne takto.

„Zdvihneš ruky hore, potom dáš ruky na líca ako žiabre a rozcvičíš si ústa, tým, že budeš robiť m, m, m. Potom už len hovoríš a hýbeš rukami.“

A takto sme to zveršovali:

Zlatá rybka v jazere,
splní ti aj želanie.
Je to dobrá rybička
bolo ako kytička.
Mala hlások tenučky
ako pištia rybičky.

Najviac sa rybárovi páčilo,
keď sa nám rybacinu učiť darilo.
Cisárovná, cárovná,
chcem byť už aj kráľovná.

Sírius, Bubli

Mat a Shaida

10

Po vyučovaní sa každý z nás už netrpezlivo teší na krúžok, ktorý si mal možnosť vybrať ešte na začiatku roka. Tento rok máme aj novinky, no ostali nám aj minuloročné krúžky. S kým a na akom krúžku sa môžete stretnúť?

V pondelok na vás čakajú Pohoda so spevom so Zuzkou, Hravo a zdravo s Katkou, Training time s Mirkou, utorok sa môžete tešiť na Malého záchranára so Zuzu, Kresliť a maľovať ako aj Tvorit' z papiera vo štvrtok sa naučíte s akademickou maliarkou Zdenkou a na Mladom vedcovi vás netrpezlivo očakáva otecko Medveď spolu so Zuzu. Samozrejme, že nezabúdame ani na angličtinu s Eli v novej angličtinárskej triede v Anglicku.

Mladý vedec

Dnes sme mali na krúžku Pokusy, chytať mince z lakt'a. Tak, že švihneš rukou a chytíš mincu. Ja som to už vedela, ale napriek tomu mi spadla. Potom sme celú triedu upratali a minca nebola nikde. Tak teraz musím mincu vrátiť. Bola to DVOJEUROVKA! Pozor – nemusím ju vrátiť sama, ale so svojou dvojicou Nicom a Nicom Filipom. Boli sme nešťastná trojica.

Ako vidím krúžok mladý vedec ja? Podľa mne je to skvelý krúžok. Keďže som tam ale bola len dvakrát, veľa o ňom ešte neviem, ale veci, ktoré tam robíme sú veľmi zaujímavé. Prvýkrát sme pozorovali ako ozelenel mach. Potom sme sa dívali na kvet, ktorý otvára na vode. Na ďalšej hodine sme vyrábali oxid uhličitý a kyslík. Je to úžasný krúžok. Radím vám naň chodiť. Už teraz sa teším na to, čo budeme robiť nabudúce. Je to super krúžok. To mi verte.

Hanka a Ellie

Spolu pri stole

Na krúžku sme lepili a Nika nám čítala o deťoch z detských domovov. Bol to super krúžok. Naučili sme sa toho veľa, keď nám Nika o týchto deťoch čítala. Niektoré veci boli aj smutné...

Saška

Training time

Training time je krúžok, kde si môžem urobiť úlohy, alebo sa v niečom zlepšiť, pomocou pomôcok. Je to príjemný krúžok, pretože sa niečo doučím. Vždy, keď tam idem, niečo si zopakujem. Jedného dňa som bola na „tétécku“ a naučila som sa riadne násobilku. A okrem toho, čo sa mám naučiť sa naučím aj nové veci. Navyiac, ak úlohu nemáme, Mirka nám niečo na vypracovanie vždy dá ☺

Ellie

Kreslíme a maľujeme

V škole máme na výber veľa krúžkov. Ja som si vybrala maľovanie. Na maľovanie chodím v utorok a kreslím tam s nami pani učiteľka Zdenka. Maľovanie ma baví, lebo tam robíme veľa zaujímavých vecí. Najviac sa mi páčilo, keď sme kreslili so zatvorenými očami.

Aj ja chodím na krúžok Kreslíme a maľujeme. Na jednej z hodín sme robili kruhy na uvoľnenie ruky. Zistila som, že aj moja ľavá ruka vie pracovať. No je to dosť ťažké.

Viki a Klaudia

